

Clara van den Broek 'Sommige dingen (vallen in het water)'

Toen op 22 september 2011 columnist, theaterminnaar en voormalig schouwburgdirecteur Roel Verniers de strijd tegen kanker verloor, liet hij zijn vrouw - actrice Clara van den Broek - en hun twee kinderen - Wolf en Anaïs - verweesd achter.

Clara zei nooit nog theater te willen maken, maar zie, een jaar later staat ze samen met haar kinderen op het toneel bij het Brusselse jeugd-

theater Bronks met 'Sommige dingen (vallen in het water)'. Een eerbetoon aan haar overleden man, maar vooral een ode aan het overleven.

Heb je lang getwijfeld om een voorstelling te maken over zo'n hoogstpersoonlijk verlies?

Van den Broek: "De vraag kwam van Oda Van Neygen (artistiek leider van Bronks - red.) om 'een' voorstelling te maken. Ze had van theatermaakster Hanneke Paauwe gehoord dat ik het niet meer zag zitten om na de dood van Roel nog theater te maken. Oda is toen op Roels begrafenis naar me toegestapt, ze zei me dat ik niet mocht ophouden met spelen. Op dat moment zag ik het totaal niet zitten om nog voorstellingen te maken. Ik heb twee kinderen die me nu meer dan ooit nodig hebben, ik wil niet van hun zijde wijken door repetities en tournees. Maar stilletjes aan ben ik gaan beseffen dat ik niet zonder toneel kan. Met de dood van Roel is er al zoveel van mezelf vernietigd, als ik dan ook nog het theater laat, blijft er niets meer van mij over. Ik heb Oda dus gezegd dat ik een voorstelling wou maken, over Roel, samen met de kinderen."

Hoe breng je zoiets op scène?

"Ik waak erover dat het geen therapeutisch theater wordt. Natuurlijk is het dat voor mij en de kinderen, maar ik wil niet dat het publiek dat zo aanvoelt. Ik wil dat deze voorstelling hoop uitstraalt en iets universeels uitdraagt. Vandaar ook dat het een metaforische vertelling geworden is: een verhaal over vier zilvermieren

die op een prachtige berg in de woestijn wonen maar plots met de zondvloed geconfronteerd worden. Het feit dat het verhaal zich in de dierenwereld situeert, maakt het thema meer behapbaar."

Je staat samen met je kinderen op de scène. Hoe is dit voor hen?

"Veel van de anekdotes over Roel die in de voorstelling zitten, hebben zij aangeleverd. We hebben na zijn overlijden lange tijd met drie in één bed geslapen omdat we daar behoefte aan hadden. In het grote bed begonnen ze spontaan toneeltjes te spelen, het is die naturel die ik ook op scène wil behouden. Dat is niet evident, maar de vorm helpt: het is muziektheater met de freejazzband The Ambush Party, waardoor niet alle druk op de kinderen komt te liggen. Ik heb een soort oertekst geschreven die ik met componist-cellicist Harald Austbø gereduceerd heb tot een scenario. Een uitgebreidere versie daarvan verschijnt tot eind augustus dagelijks in De Morgen (waarin Roel Verniers ook zijn strijd tegen kanker beschreef in veelbesproken columns - red.) en daarvandaan wordt ook een boek uitgegeven met gedichten en columns van Roel."

De voorstelling gaat in première op 22 september, precies een jaar na Roels overlijden.

"Die datum is vooral gekozen om praktische redenen, maar misschien is het wel best zo. Elke dag zonder Roel is even erg, maar er wordt van je verwacht dat je op die 'verjaardag' iets speciaals doet. Maar wat moet ik dan: naar de zee gaan met de kinderen, een ijsje eten, terwijl de geladen sfeer zo op iedereen drukt? Het is goed om die dag in première te gaan. Zo wordt het een eerbetoon aan Roel en aan de drang om te overleven."

'Sommige dingen (vallen in het water)' (8+), 22 en 23 september in Bronks, Brussel. Daarna op tournee. www.bronks.be.

etc.

Heilig haakwerk De jonge makers Joris Vercammen, Laura Verlinden en Marijs Boulogne maken samen met een groep internationale kunstenaars een bijzonder muziektheaterstuk. 'Who wants to be holy' wordt een performance met in de hoofdrol een haakwerksculptuur en daarbij film, tekst, nieuwe muziek, klankkunst en bunraku (Japans poppenspel voor volwassenen).

Van 27 tot 29 september in deSingel, Antwerpen. www.desingel.be

Het levende lijf "Mijn hoofd, schedel, benen, dijen, maag, keel, de ademhaling, het kloppen van het hart..." Kunstenaar Louise Bourgeois beschreef in 'Extreme Tension' - elf tekeningen met tekst - haar toen 96-jarige lichaam. De tekeningen inspireerden choreografe Ula Sickle tot de solo die ze creëert met en voor danseres Marie De Corte.

Van 26 tot 28 september in Kaaitudio's, Brussel. www.kaaitheater.be

Opgestaan uit de doden

In 'Oefening in alleen zijn' speelt Kristin Mertens een meisje dat troost zoekt in rituele handelingen: kaarsen branden, handen wassen, bidden. De voorstelling vertrekt van het verhaal van de heilige Christina de Wonderbare. Zij stond op uit de doden om in bomen te gaan wonen en wonderen te verrichten.

Van 19 tot 21 september in Rataplan, Borgerhout. www.rataplanvzw.be

LIV LAVEYNE